

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2059/05
20.09.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Драгана Скоко, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АД "АА", изјављеној против закључка Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије број: 443-00-02009/2004-04 од 27.12.2004. године, у предмету остваривања права на име регреса, у нејавној седници већа одржаној дана 20.9.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА закључак Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије број: 443-00-02009/2004-04 од 27.12.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним закључком одбацује се као непотпун захтев број: 443-00-02009/2004-04 који је поднет 11.6.2004. године од стране АД "АА".

У тужби којом оспорава законитост оспореног закључка тужилац наводи да је тачно да је приликом подношења захтева за остваривање права на име регреса за приплодну стоку за период јануар, фебруар и март 2004. године у захтеву погрешно означио уредбу о регресу али то не значи да је захтев неуредан. Како је захтев документован и на закону заснован то је тужени орган требало да по истом мериторно одлучи. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорени закључак.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног закључка и предложио да суд тужбу као неосновану одбије.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног закључка у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Оцењујући законитост закључка туженог органа Врховни суд Србије налази да се основано тужбом указује да је тужени орган приликом доношења оспореног закључка поступао противно правилима поступка.

Ово стога, јер је оспореним закључком одбачен као непотпун захтев тужиоца поднет 11.6.2004. године за остваривање права на име регреса за приплодну стоку са образложењем да је тужени орган својим актом од 30.6.2004. године позвао подносиоца захтева да исти употпуни у смислу члана 58. ст. 1. и 2. Закона о општем управном поступку како би се могло мериторно решавати по поднетом захтеву. Будући да подносилац захтева није поступио по позиву туженог органа да употпуни захтев, а како се у конкретном случају ради о поднеску са формалним недостацима који спречавају поступање по захтеву то је исти одбачен као да није ни поднет.

Оцењујући законитост оспореног закључка Врховни суд Србије налази да се овакво закључивање туженог органа не може прихватити као правилно. Одредбом члана 58. тач. 1. и 2. Закона о општем управном поступку прописано је да ако поднесак садржи неки формални недостатак који спречава поступање по поднеску, орган који је примио такав поднесак учиниће све што треба да се недостаци отклоне и одредиће подносиоцу рок у коме је дужан да то учини. Ако подносилац отклони недостатке у одређеном року, сматраће се да је поднесак био од почетка уредан. Ако подносилац не отклони недостатке у одређеном року, па се услед тога не може поступати по поднеску, орган ће закључком одбачити такав поднесак. На ову последицу подносилац ће се нарочито упозорити у позиву за исправку недостатка. Против тог закључка дозвољена је посебна жалба.

Из списка предмета се види да је тужени орган 30.6.2004. године обавестио тужиоца да у року од десет дана од пријема дописа уреди свој захтев тако што ће истом придодати одговарајућу документацију јер се у свом захтеву тужилац позвао на уредбу о регресу за приплодну стоку и нова пчелиња друштва за период април-децембар 2004. године, а доставио је документацију која се не односи на наведени захтев и уредбу. Како тужени орган у свом акту од 30.6.2004. године није дао тужиоцу јасан и одређен налог у циљу отклањања недостатака поднетог захтева који спречавају поступање по истом сагласно члану 58.

тач. 1. и 2. Закона о општем управном поступку, то разлози на које се позива тужени орган у образложењу оспореног закључка нису правилни и на закону засновани. Такође, тужилац није у обавези да приликом подношења захтева за остваривање регреса за приплодну стоку наведе правни основ (уредбу) за остваривање права.

У поновном поступку тужени орган ће отклонити повреде правила поступка на које му је указано овом пресудом тако што ће тужиоцу дати конкретан, јасан и одређен налог за отклањање недостатака захтева који спречавају решавање по истом и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку.

Због наведених разлога, налазећи да је оспореним закључком повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, Врховни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде како би се у поновном поступку донела правилна и на закону заснована одлука, с тим што су правна схватања и примедбе суда из ове пресуде обавезне за тужени орган у смислу одредбе члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 20.9.2006. године, У.бр. 2059/05

Записничар Председник већа-судија

Рајка Милијаш, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ